

Autor: E.X.

Úvod

Již delší dobu jsem plánoval projekt mapující současný český a slovenský politický disent v situaci, kdy se režim odvolává na politické svobody a lidská práva, zároveň však vytváří politické vězně a ještě jim tento status odepírá. Běžnou likvidační metodou se potom stává nikoliv monstrproces, jako tomu bylo za minulého režimu kupříkladu s Miladou Horákovou či Rudolfem Slánským, ale dlouhodobé popotahování po soudech, *de facto* věznění ve vazbě a finanční likvidace aktivistů, kdy dotyční nemají nárok na odškodnění ani při vítězství ve svém případě.

V současnosti se situace poněkud uklidnila především díky práci **Tomáše Peciny** a jeho blogu **Paragraphos**, kde se snaží pan Pecina upozorňovat na „zfušovanou“ práci české justice. Situace je ale paradoxně klidnější také díky ohrožení migrační vlnou, kdy dříve okrajové názory prezentované jen v tom nejhorším světle dnes zastává například i prezident republiky, představitelé vládních politických stran apod. Naše země se poměrně vzdálila i od naivních prounijních názorů a více méně konzistentně zastává rodící se geopolitické názory V4, k níž se v budoucnosti možná připojí i Rakousko. Dalo by se také říci, že u nás už neexistuje společenská poptávka po raziích typu *Power* nebo *Lota* a i samotná radikální scéna se svým způsobem „učesala“.

Politické klima v západní Evropě se změnilo a měnit se ještě bude, svět je v pohybu a západní myšlenková hegemonie ztělesňovaná především americkým imperialismem, nadvládou trhu a v oblasti myšlení relativismem, upadá a je nahrazována jinými idejemi a jiným pojetím světa. Žijeme v zajímavé, přelomové době. Svět ale naše Česká republika až tak nezajímá, nejsme jeho středobodem, jak si mnoho lidí u nás myslí. Své politické disenty současnosti však máme také, i když jsou na rozdíl třeba od čínského disidenta **Aj Wej-wej**, nebo Rusů **Vladimira Špitaljova** a **Olega Vorotnikova** médii ignorováni a na nějakou propagaci mohou zapomenout.

Po kritických reportážích Saši Uhlové *Hrdinové kapitalistické práce* jsem se rozhodl představit svůj vlastní projekt „Politici disidenti 21. století“. Na rozdíl od jejích reportáží jde dle mého skromného názoru o poněkud kontroverznější projekt ukazující „temné“ svědomí současného kapitalismu či chcete-li ideově vyprázdňené spotřební demokracie. Proto také nečekám, že tento můj projekt zasponzoruje Nadační fond nezávislé žurnalistiky, i když právě k tomuto účelu byl zřízen. V úvodním díle jsem oslovil slovenského disidenta Mariána Magáta, který i přes množství obvinění a problémů, které mu systém působí, vytrvale uniká hledáčku médií.

S aktivistou, právně pronásledovaným člověkem Mariánem Magátem o mládí, soudech, ĽSNS, hnutí Vzdor i nové politické straně.

Extravaganza Controverso

Marián Magát

Mohl byste se prosím ve stručnosti představit, stačil by krátký medailon, pro méně znalé čtenáře.

Volám sa Marián Magát, mám 32 rokov, žijem vo Švajčiarsku. Živím sa ako robotník. Popri tom píšem články o politike, natáčam vlogy a upozorňujem na nebezpečenstvo internacionalizmu a takzvanej demokracie, ako i sionizmu.

Co jste dělal v 90. letech a předtím, jakou za sebou máte politickou minulost a jak jste se dostal k aktivismu?

V 90. rokoch som ešte študoval, takže som nerobil nič. K aktivizmu som sa dostal cez priateľov asi v roku 2013, tí už nejaký ten aktivizmus mali za sebou. Po roku aktívnej činnosti na scéne som skúsil eurovoľby 2014 so stranou SĽS (dnes HĽS), s ktorú sme získali 0,46%, mal som myslím niečo viac ako 800 hlasov a skončil som v strane na druhom mieste. Potom som skúšal miesto starostu, ale po tom, ako mi vtedajšie vedenie hádzalo polena pod nohy a rôznymi spôsobmi, (dokonca na mňa volali políciu, keď sme kontrolovali priebeh volieb) sa mi snažili kandidatúru sťažiť, som žiaľ neuspel. Ďalšie voľby boli parlamentné voľby.

Tam som šiel so stranou ĽSNS, napriek tomu, že som skončil na 9. mieste na kandidátke, a z celkového počtu všetkých kandidátov zo všetkých strán, ktorých bolo asi 4200 ak sa nemýlim, na 137. mieste, som sa do parlamentu nedostal, keďže volebný zákon hovorí, že musím mať 3% prednostných hlasov, ktoré získala strana, v mojom prípade som mal len 2,54, niečo okolo 5400 hlasov ak sa nemýlim. Volebný zákon je podvod, ktorý umožňuje dostať sa do parlamentu nevoleným osobám, stačí, ak sú na kandidátke na vyšších priečkach, tak hovorí zákon. Teda nejedná sa o volených zástupcov.

Vidíte svůj aktivismus jako úspěšný - pomohl k rozšíření, toho, co je „ještě“ dovoleno, svobody slova nebo třeba napomohl něčemu úplně jinému?

Určite ho môžem hodnotiť ako úspešný. S ohľadom na to, že za celý čas mojej činnosti bolo

na mňa podaných asi 15-20 oznámení, z toho sa iba pár dostalo na súd, z toho som bol raz oslobodený, v druhom prípade súd zrušil obžalobu, a ešte sa súdim v jednom prípade. Ale posledné slovo bude mať ešte druhostupňový súd. Niekomu som stúpil na kurie oko, ako to hovoríme u nás.

Či pomohol? Určite áno. Mnoho ľudí sa začalo zaujímať o politiku, dejiny. Keďže priamo z dejín, ktoré sú prezentované ľživo, tento režim, zvaný demokracia, čerpá svoju silu. Začali mi písať ľudia, že som im otvoril oči, písali mi disidenti zo zahraničia a povzbudzovali ma. Dnes mam solídnu základňu ľudí, ktorí mi držia palce.

Vyznávate niejaké náboženské názory a máte niejaké metafyzické predstavy?

Neverím v Boha aj napriek tomu, že mám všetky sviatosti až po birmovku. Kresťanstvo, ako i ostatné náboženstvá mi pripadajú scestné. Koniec koncov judaizmus, kresťanstvo a islam majú spoločne korene, len rozvetvenie je iné. Verím však v stvoriteľa, prírodu samotnú, silu, ktorá je silnejšia ako samotný človek a jeho Bohovia. Ak sa mám zamyslieť nad otázkou bytia, teda metafyziku, sme tu preto, aby sme sa rozmnožovali a zachovali svoj druh, svoju rasu, svoje gény, v nich sú ukryté pozostatky našich predkov. Preto odmietam rasové miešanie a multikulturalizmus. Je to akoby ste spálili staré spomienky na svojich predkov.

Jakým spôsobom vás systém prozatím perzekuoval?

Zatiaľ som odsúdený na podmienený trest za nepovolené ozbrojenie. Inak mám súdy za popieranie holokaustu a podporu hnutí, ktoré potláčajú ľudské práva. Pritom som vôbec demokraciu nepropagoval.

Nemáte strach, že vás úplne zničí?

Čo znamená úplne zničí? Fyzicky odstránia? Toho sa nebojím. Finančne zničia? To sa pokúšajú roky tým, že ma ťahajú po súdoch. Povešť? Moje názory sú len pre ľudí s otvorenou myslou, pretože nevidím dôvod vládnuť ľuďom, ktorí sa nechajú ohlúpnuť peknými rečami. Preto všetko hovorím na rovinu. Takže o povešť sa tiež nebojím.

V čem vidíte úspech ĽSNS?

ĽSNS čerpala so spojenia, ktoré sme si museli vyrobiť sami. Po voľbách čerpá len z toho, že je v parlamente a ľuďom na očiach. Z môjho pohľadu neprišla v parlamente s tézami, ktoré môžu spoločnosť zmeniť.

Co by vaše strana dokázala dělat lépe?

Strana ešte nie je zaregistrovaná a je otázne, ako dlho to bude trvať. Naša strana NAPRED vidí priority v novom volebnom zákone, ktorý bude postavený na priamych voľbách a skutočne volených zástupcov. Ďalej hovoríme otvore o zhabaní majetkov politikov, ktorí nevedia preukázať každý cent, ktorý nadobudli. Taktiež otvorenie pracovných táborov, kde by

bol každý väzeň internovaný počas pracovných dní a produkoval by statky, ktoré sa dajú ďalej zžiťkovať s tým, že by si šetril na svoje prepustenie. Plánujeme totiž aj väzenskú reformu, ktorá ma uľahčiť prepusteným väzňom ľahší návrat do reálneho života. Je to mnoho, všetko však padá a stojí na voliteľnosti programu a registrácie strany. Taktiež by sme sa nebránili trestu smrti za korupciu, hneď potom, ako prácou vráti väzeň nakradnuté peniaze.

Proč jste opustil a následně bylo rozpuštěno uskupení VZDOR?

Pre interné nezhody. Jeden zo zakladajúcich členov nerešpektoval dohody. Tam, kde sa nerešpektujú dohody, nemám čo hľadať. VZDOR potom prirodzene zanikol, keďže nemal schopných ľudí vo vedení. Spolu sme boli silní a doplňovali sa, sám nezmôže nikto nič.

Vím, že jste se podílel na znovuvydání knihy *Z Tisovho boja* u společnosti guidemedia, připravujete i nějaké další knižní projekty?

Pripravujeme knihu, ktorá bude určená pre celoeurópsky trh. Bude to fotoalbum zo vzniku Slovenského štátu, ale viac prezradiť nemôžem. K tomu píšem vlastnú knihu.

Kolem vaší osoby panuje již delší dobu jakási mediální blokáda, nabídli Vám kromě DP možnost vyjádřit se ještě někdo další?

Je to pravda, média ma ignorujú, a to z pochopiteľného dôvodu. Chcú ma „zabiť“. Teda úplne vymazať z pamäte ľudí. Dokonca už ani média nechodia na moje súdy. Boja sa, a to je dobré znamenie. Okrem vás ma za posledné mesiace nikto neoslovil. Mám dobré informácie, že mainstream sa bojí o mne písať z dôvodu, že zakladám politické hnutie, ktorého sa boja.

Chtěl byste napsat na závěr ještě něco, co nemělo šanci v rozhovoru zazníť? Zde máte prostor.

Snáď len toľko, že ľudia si neuvedomujú, v akom matrixe skutočne žijú. Klamaní politikmi, historikmi, sionistami, bankármi a špekulantmi, čo je v skratke demokracia. Ako povedal jeden nenávidený politik, ktorý je neprávom obviňovaný za mnoho zločinov, z ktorých väčšinu nikdy jeho režim, ani on nespáchal: „To najdôležitejšie ale, je vlastný ľud, a pre tento ľud a kvôli tomuto ľudu chceme zápasiť a chceme bojovať, nikdy nepoľaviť, nikdy sa neunaviť, nikdy nezoslbnúť a nikdy nezúfať.“

To je všetko, ďakujem za priestor

Marián Magát